

ОСВІТНІЙ ІМПРИНТИНГ: ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ ВИКЛИКИ ЧАСУ**ЄРМАКОВА С.С.***Одеська державна академія будівництва та архітектури м. Одеса, Україна*

Стрімкий розвиток науково-технічної революції на початку нового століття ознаменувався процесами, що мають назву глобалізаційні. Проте, глобалізація світу має позитивні і негативні наслідки. Найефективнішим засобом позитивного розвитку процесів глобалізації є глобальна освіта, оскільки тільки освічене суспільство і освічене людство може критично і розумно протиставити позитивні процеси розвитку негативним, забезпечити активну участь світової науки і громадськості в управлінні світом в новому тисячолітті.

Однак, наростаюча невідповідність традиційної «знаннєвої парадигми» освіти сучасним реаліям виявляється, в суперечностях, що загострюються, між цілісністю культури і технологією її фрагментарного відтворювання через предметно-знаннєвий тип освіти. На нашу думку, традиційна «знаннєва модель» освіти вичерпала себе, вона на сьогоднішній день не відповідає запитам сучасного соціокультурного середовища. Вихід освіти з кризи – в інноваційній парадигмальній політиці. Відтак, аналізуючи дану проблему неможливо зашитись осторонь визначення причин такої ситуації, що склалася. Однією з основних причин інертності та консерватизму в спогляданні освітньої дійсності, - є імпринтинг.

Саме поняття «імпринтинг» у науку ввів К.З. Лоренц. Австрійський зоолог і зоопсихолог, один з основоположників етології – науки про поведінку тварин, у своїх дослідженнях зауважував, що тварини успадковують поведінку своїх батьків [1]. Відповідно до змісту поняття, це серйозний психофізіологічний механізм, завдяки якому мозок здатний надовго зберігати зорові, слухові та інші образи.

Так, імпринтинг – це фіксація певної інформації в пам'яті та залежність від неї. Відповідно до теорії імпринтування (або імпринтингу), свідомість людини будується на основі деяких основоположних поведінкових установок (імпринтів), «втиснутих» в структуру особистості в певні періоди її формування [2]. До того ж, поняття «імпринтинг» вживають у переносному значенні. Конкретніше воно означає ситуацію, коли людина у свій час отримала про когось або про щось викривлену інформацію і надалі настільки перебуває під її впливом, що навіть коли отримує факти, які спростовують те, що перед тим було прийняте як істина, то не може їх належно сприйняти й оцінити. Відтак, імпринтинг – це стереотип із крайнім упередженням до когось чи чогось.

Отож зважаючи на надбання наукової спільноти, є усі підстави стверджувати, що імпринтинг – це функція фіксації. Результати імпринтинга важко піддаються подальшій зміні (так звана «незворотність результатів фіксації»). Адже найбільш сильний вплив закріплення ознак об'єктів відбувається в ранньому віці, проте історія знає багато випадків того, коли це трапляється і в більш зрілому віці. Вони не знищуються наступним життєвим досвідом і зберігаються на все життя [2]. За допомогою імпринтів свідомість структурує світ. І як будь-яке структурування імпринт може бути вдалим і невдалим. У свою чергу, соціальний імпринтинг проявляється в наборі імпринтів - зустрічаються у людей базових принципів, цінностях і етнічних стереотипах, які регламентують відношення до віри, любові, дисципліни, лідерства і так далі.

На противагу терміну «імпринт» існує поняття «реімпринт» - процес «перепрограмування» установок, які були відображені раніше. Реімпринт активно використовують психотерапевти і психологи але, само собою, це ніяк не є «чарівної пігулкою» і вимагає серйозних зусиль з боку освіти. Отож, варто формувати інноваційну модель поведінки – «нові імпринтинги», а відтак і нове структурне матеріалознавство у майбутній професійній діяльності: переходити на інший тип мислення, а головне долати негативні властивості імпринтингу. Саме тому, для справжнього прориву у науці варто навчитися по-новому пізнавати наш світ, висувати нові гіпотези, нові теорії та базові моделі, спираючись на наше логічне мислення, а не ґрунтуватися лише на знаннях наших попередників.

Таким чином, сучасний освітній процес потребує використання нових досліджень проблеми розвитку в контексті глобальної освіти, що відкриває величезний світ інформації і дає великі можливості для успішної і компетентної діяльності на світовому рівні; дійсно, з його допомогою можна стати «людиною світу» - це реальність сучасної глобальної освіти, а перспективи його непередбачувані особливо в період, коли освіта вступає в якісно новий етап – міжнародну інтеграцію, яка є результатом розвитку і поглиблення попереднього етапу – інтернаціоналізації – і доведення його до рівня інтеграції вітчизняних систем.

Література:

1. Ходжсон Дж. Экономическая теория и институты: Манифест современной институциональной экономической теории / пер. с англ. – М.: Дело, 2003.– 464с.
2. Человек. Анатомия. Физиология. Психология: энцикл. ил. словарь / Под ред. А. С. Батуева, Е. П. Ильина, Л. В. Соколовой. СПб: Питер, 2007. 672 с.